

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL- 11/Wu/2010

Orzeczenie

W dniu [REDAKTOWANO] w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący [REDAKTOWANO]
Członkowie [REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]

Protokolant [REDAKTOWANO]

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
[REDAKTOWANO]

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek. [REDAKTOWANO]
synowi [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] ur. [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO]
nr prawa wykonywania zawodu [REDAKTOWANO] nr rejestru [REDAKTOWANO]

obwinionego o to, że:

-jako lekarz położnik-ginekolog w okresie od marca [REDAKTOWANO] do lutego [REDAKTOWANO] w Gabinetce Ginekologiczno - Położniczym w [REDAKTOWANO] przy ulicy [REDAKTOWANO] dokonywał u nie mniej niż 20 kobiet zabiegów przerywania ciąży bez wskazań lekarskich, wymienionych w ustawie,

-bez stosownych kwalifikacji i obecności wykwalifikowanego personelu oraz wymaganego sprzętu monitorującego i resuscytacyjnego poddawał pacjentki podczas w/w wymienionych zabiegów znieczuleniu ogólnemu, czym narażał je na niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

-prowadząc dokumentację medyczną dotyczącą wyżej wymienionych zabiegów poświadczał nieprawdę, co do opisu udzielonych świadczeń zdrowotnych, w ten sposób, że zatajał wykonanie zabiegów,

co stanowi naruszenie:

art. 2, art. 8, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 39 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 4a Ustawy o planowaniu rodziny i ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży z dnia 1 marca 1993r. ze zmianami oraz art. 41 ust. 1 Ustawy o zawodzie lekarza z dnia 5.12.1996r.

na mocy art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708) postanowił umorzyć postępowanie w stosunku do lekarza [REDAKTED] Kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Członkowie

Przewodniczący

.....

.....

.....

UZASADNIENIE:

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany dalej Rzecznikiem) w dniu [REDAKTOWANE] wszczął postępowanie wyjaśniające.

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z [REDAKTOWANE].

Lekarz [REDAKTOWANE] zeznając przed Rzecznikiem podał, że przez 17 miesięcy przebywał w Areszcie Śledczym i z tego powodu nie mógł zgłosić się na przesłuchanie w związku z artykułami, które ukazały się w prasie. Od października [REDAKTOWANE] prowadzi Gabinet Specjalistyczny z zakresu Położnictwa i Ginekologii w [REDAKTOWANE]. Na czas aresztowania działalność gospodarczą zawiesił. Dodał, że zgłasza wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego we własnej sprawie, gdyż uznaje się za niewinnego.

dowód: zeznania obwinionego

Okręgowy Sąd Lekarski w dniu [REDAKTOWANE] - na wniosek Rzecznika - postanowił zawiesić postępowanie wyjaśniające w stosunku do lek. [REDAKTOWANE] do czasu ustąpienia przyczyn uniemożliwiających jej rozpatrzenie, tj. do czasu zakończenia postępowania w Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE].

dowód: postanowienie o zawieszeniu postępowania z [REDAKTOWANE].

Prawomocnym wyrokiem z dnia [REDAKTOWANE] Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE], po rozpoznaniu na rozprawach od [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] r., wydanym w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] uznał lek. [REDAKTOWANE] winnym czynów zarzuczanych w Akcie Oskarżenia z art. 160 § 2 k.k. i skazał go na łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, którą warunkowo zawiesił na okres próby lat 5, oddając go pod dozór kuratora sądowego.

dowód: wyrok SO w [REDAKTOWANO] z [REDAKTOWANO] wraz z uzasadnieniem

Po przedstawieniu zarzutów obwiniony oświadczył, że przyznaje się do postawionych zarzutów. Dodał, że jest mu przykro, że tak postępował i bardzo tego żałuje. Nadto oświadczył, że pobyt w areszcie śledczym (17 miesięcy) oraz trwający przez 6 lat proces wpłynął na niego, zrozumiał swoje błędy i przyrzeka nigdy tego nie powtórzyć.

dowód: zeznania obwinionego z [REDAKTOWANO]

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku złożył do tut. Sądu wnioski o ukaranie lek. [REDAKTOWANO] a. Zarzucił mu, że jako lekarz ginekolog w okresie od marca [REDAKTOWANO] do lutego [REDAKTOWANO] w gabinecie ginekologiczno-położniczym w [REDAKTOWANO] przy ulicy [REDAKTOWANO] dokonał u nie mniej niż 20 kobiet zabiegów przerwania ciąży, bez wskazań lekarskich wymienionych w ustawie; bez stosownych kwalifikacji i obecności wykwalifikowanego personelu oraz wymaganego sprzętu monitorującego i resuscyjnego poddawał pacjentki podczas ww. zabiegów znieczuleniu ogólnemu, czym narażał je na niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, nadto prowadząc dokumentację medyczną dotyczącą ww. zabiegów poświadczal nieprawdę co do opisu udzielanych świadczeń zdrowotnych, w ten sposób, że zatajał wykonanie zabiegów. W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 2 ust. 1, art. 8, art. 10 ust. 1, art. 11 i art. 39 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 4a ustawy z dnia 1 marca 1993r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

dowód: wniosek o ukaranie z [REDAKTOWANO]

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku zważył, co następuje:

W ocenie Sądu nie budzą najmniejszych wątpliwości okoliczności faktyczne sprawy objęte wnioskiem o ukaranie. W postępowaniu przed Sądem Powszechnym

obwiniony został skazany prawomocnym wyrokiem za popełnienie ww. czynów zakwalifikowanych jako przestępstwa i objętych aktem oskarżenia z dnia [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] (w aktach sprawy). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego udowodnione zostało, że obwiniony lekarz w okresie od marca [REDAKTOWANO] do lutego [REDAKTOWANO] w swoim prywatnym Gabinetcie Ginekologiczno-Położniczym, położonym w [REDAKTOWANO] przy ulicy [REDAKTOWANO] dokonał nie mniej niż 20 kobiet zabiegów przerwania ciąży, bez wskazań lekarskich z naruszeniem przepisów ustawy. Podczas ww. zabiegów poddawał pacjentki znieczuleniu ogólnemu, przy czym nie posiadał ani stosownych kwalifikacji z zakresu anestezjologii, nadto asystująca mu osoba [REDAKTOWANO] nie posiadała uprawnień pielęgniarki anestezjologicznej, zaś gabinet nie był wyposażony w odpowiedni sprzęt monitorujący czy resuscytacyjny. Nadto według ustaleń Sądu Powszechnego, które tut. Sąd w całości podzielił, obwiniony przerywając ciążę u 11 kobiet w sposób mechaniczny narażał je na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, uchybiając niezbędnym warunkom wykonywania zabiegów tego rodzaju.

W ocenie Sądu zabieg przerywania ciąży, sam w sobie, nie jest zabiegiem skomplikowanym czy szczególnie ryzykownym. Nie budzi przy tym wątpliwości, że niesie on, jak każdy inny zabieg naruszający integralność tkanek ciała człowieka, ryzyko różnych powikłań. Zważyć jednak przy tym należy, że wyposażenie gabinetu obwinionego nie pozwalało na prawidłowe prowadzenie znieczulenia, podstawowy niezbędny nadzór w tym zakresie, a także leczenie ewentualnych powikłań ze znieczuleniem związanych. Jednocześnie prowadzenie znieczulenia i zabiegu ginekologicznego przez obwinionego uniemożliwiało mu stały nadzór nad parametrami życiowymi pacjentek podczas znieczulania i narażało je na jeszcze większe ryzyko powikłań.

Nie budziło w ocenie Sądu żadnych wątpliwości, że obwiniony poświadczal nieprawdę w historii choroby pacjentek, co do opisu faktycznie wykonywanych czynności lekarskich – zataił zabieg przerywania ciąży, jak również wykonanie zabiegu ginekologicznego w znieczuleniu ogólnym. Obwiniony jako lekarz był przy tym uprawniony, ale i zobligowany do prowadzenia indywidualnej dokumentacji medycznej pacjentek.

Powyższe okoliczności faktyczne nie tylko nie były kwestionowane przez obwinionego, ale przyznał się do ich popełnienia. Nadto na ich poparcie zgromadzony został obszerny materiał dowodowy, wśród którego najistotniejsze dokumenty to odpis aktu oskarżenia, pisemne uzasadnienie wyroku Sądu Powszechnego oraz opinie biegłych. Dokumentom tym należało dać wiarę w całości.

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy reguluje w pierwszym rzędzie ustawa o izbach lekarskich, zaś w zakresie nią nie uregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy ustaw - Kodeks postępowania karnego dot. postępowania uproszczonego (z pewnymi wyjątkami) i Kodeks karny - rozdziały I-III i art. 53. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zastosowanie winien znajdować przepis art. 82 ust. 2 ww. ustawy, zgodnie z którym Sąd Lekarski może umorzyć postępowanie, jeżeli orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.

W ocenie Sądu zostały spełnione wszystkie przesłanki wymagane w tej normie. Prawomocnym wyrokiem z dnia [REDAKTOWANO] Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANO], po rozpoznaniu na rozprawach od [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO], wydanym w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO] uznał lek. [REDAKTOWANO] winnym czynów zarzucanych w Akcie Oskarżenia z art. 160 § 2 k.k.. Obwiniony lekarz został i to prawomocnie ukarany w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy (w postępowaniu przed Sądem Powszechnym o przestępstwo). Dołączone do akt orzeczenie jest prawomocne, albowiem nie może już zostać podważone w toku zwyczajnych czynności odwoławczych (apelacja została rozpoznana).

Nadto nie budzi wątpliwości, że kara orzeczona w ww. postępowaniu karnym ze względu na jej rodzaj i wysokość (kara łączna 2 lat pozbawienia wolności, warunkowo zawieszona na okres próby lat 5 i dozór kuratora sądowego) powodowałaby niecelowość karania lekarza w postępowaniu przed Sądem Lekarskim. Już Sąd Powszechny zauważył, że niezasadne byłoby orzeczenie wobec obwinionego środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza mimo, że nie budziło wątpliwości, że nadużył przy popełnieniu przypisanych mu przestępstw wykonywanego zawodu lekarza. Jego działanie nie spowodowało bowiem u pacjentek, które poddały się zabiegowi przerwania

ciąży, dodatkowych komplikacji zdrowotnych. Sąd w tym zakresie zważył, że stosunkowo surowa kara nałożona przez Sąd Powszechny po przeprowadzeniu postępowania w sądzie przez długi okres stanowi wystarczającą karę dla obwinionego i wymierzenie mu obecnie jakiegokolwiek innej kary przewidzianej w ustawie o izbach lekarskich stanowiłoby kolejną represję wobec obwinionego za te same czyny. Wymierzenie kolejnej kary byłoby zatem niecelowe także w kontekście zachowania się obwinionego zarówno w toku postępowania przez Sądem Powszechnym i Sądem Lekarskim – obwiniony przyznał się bowiem do zarzucanych mu czynów, wyraził skruchę. Zmiana jego postawy jest rzeczywista, co potwierdza w szczególności złożona do akt opinia pracownicza i opinie współpracowników.

Na koniec wskazać trzeba, że takiemu zakończeniu sprawy nie sprzeciwia się w żadnej mierze interes pokrzywdzonych – pacjentek, które poddały się zabiegowi usunięcia ciąży u obwinionego. Obwiniony swoim działaniem nie spowodował żadnych szkód na zdrowiu pacjentek, nadto zważyć należy, że swe działania obwiniony – jakkolwiek wysoce naganne i karygodne – podejmował na prośbę pacjentek, które w szczególności nie były zainteresowane ujawnianiem nawet przed osobami najbliższymi informacji dotyczących tej intymnej sfery życia. Pacjentki te były już przesłuchiwane wielokrotnie przed Prokuratorem i Sądem Powszechnym, zatem powtarzanie czynności w postaci ich przesłuchiwania przez Rzecznika czy Sąd Lekarski w stosunku do okoliczności, które miały miejsce co najmniej przed kilku laty, pozostałoby w sprzeczności z ich interesem.

Biorąc powyższe pod rozwagę Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku postanowił umorzyć postępowanie.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....